

1900 (Stefan Sundström)

<https://www.youtube.com/watch?v=oHFY6OFIUQ8>

|1 |1 |4 |1 |
|4 |6 |2 |5 | x 2
|4 |1 |6 |3 |
|4 |2 |5 |1 |(5 |5 |)

Nu går larmet på detektorn borta i Svanhagens palats.
Ingen ska få komma in där, bara Svanhagen får plats.
Men larmet är så känsligt, ja det är översensitivt;
minsta katt får det att tjuta; sätter igång ett jävla liv.
Han gjorde gården till en golfklubb; ingen tupp numera gal.
Han säger "höns, det är så jävla mycket nittonhundratal".

Det är nån ny tid som har kommit till vår lantliga avkrok.
Här har man gått och lodat; ja, man är fan inte klok.
Vilken tur att förra seklet med allt förtryck och krig och svält
äntligen nu har tagit slut medans jag gått här och drällt.
Och tänker man tillbaka; ja, det var katastrofalt.
Låt oss slippa vara med om ett till nittonhundratal.

Europas alla makter hade dragit raka streck
över Afrika och spridit Jesu ord och namnlös skräck.
Englands spinnerier dom spann loss på full effekt
av slavhandeln och Indiens skradderier gick i däck.
Europas överklass dom stal ihop sitt startkapital
och när inget mera fanns att dela på börja vårt 1900-tal.

Tysklands Junkrar dom var mästare på att få folk att gå i takt.
Englands lorder körde negerjakt o hade skaffat massa makt.
"Brittanien har kolonier, det vill vi också ha!"
Så starta första världskriget och folk dom skrek hurra;
för dom körde propaganda då, med tidningar och tal.
Det kallas numera reklam och det är tjugohundratal.

Några miljoner dog, dom stod och sköt lite håglöst på varann
några år i leran och ingen av dom vann.
Till slut sa dom till varann att "Va' är det här för skit?
Dom vi skjuter på är ju som oss; vem är det som sår split
emellan alla människor? Jo, det är vår general.
Vi skjuter han så blir det fred och nittonhundratal".

Ja, det var nånting i luften, det var revolution.
När den fattige kan läsa, då blir han svag i tron.
För första gången nånsin fanns maktens möjlighet
inom räckhåll för dom fattiga som alltid varit dom som slet.
Generaler, direktörer och en och annan korpral
blev rädda att bli blåsta på sitt nittonhundratal.

I Tyskland vart det uppror; i Finland blev det krig,
och Sveriges överklass sket på sej och skicka vapen dit;
åkte över och sköt torpare i Tammerfors, som tog sej ton.
Torparna fick stryk men Ryssland fick revolution.
Ja, i Ryssland drömdes drömmar; aldrig mera nån grym Tsar.
Men sen gick det som det gick med vårt nittonhundratal.

Redan innan Lenin dog hade nånting slirat snett.
När man skippat själva tanken med arbetarnas Sovjet.
Stalin han tog över; gjorde mardröm av en dröm.
Skillnaden mot förr var att den fattige blev dömd
till döden om han gnällde. Resultatet blev rätt skralt
av försöket till ett lyckligare Nittonhundratal.

I Sverige var det mera lagom, jag tror jag tycker det är bra.
Överklassen tvangs att dila med sossedemokraterna.
"Om ni ger fan i våra företag så får ni bättre lön;
slipper ta av er mössan, ni slipper stryk och morgonbön".
Folk fick det bättre ställt än nånsin genom detta stilleståndsavtal,
så länge borgarna var rädda och det var nittonhundratal.

Men nu snackar vi 30-tal och Lenin låg där i sin borg
som ett spöke sömnlös, svarta duvor flaxa på hans torg.
Den siste bolsjeviken sköts i Stalins Källare
och i Tyskland dök det upp en kis som inte var nåt snällare.
"Nej, nu ska vi ha ordning", sa en hatisk korpral.
Det börja stinka mer på allvar nu vårt nittonhundratal.

Vad finns det mer att säga om det andra världskriget?
Jag har spelat det på dataspel och det var inte lätt.
För när jag kom till Stalingrad var det hemskt att vara tysk.
Jag satsade på fel häst, jag borde satsat på en rysk.
Vår officer han sköt sej. Han hade inget val.
Det slutade så snöpeligt hans nittonhundratal.

Sovjet dom spöa Hitler, det var dom och ingen ann.
Men USA gick med på slutet; nu säjs det att det va dom som vann.
Ja, USA har aldrig gett sej på nån som är lika stark;
över en miljon ton bomber släpptes över Vietnams mark.
Och miljoner nya döda och en skog helt bränd och kal.
Coca Cola, Blod och Olja det är vårt nittonhundratal.

Men rock'n'roll kom från Amerika, det var en jävla tur.
Och folk började drömma åter om att slippa ur sin bur.
Uniformer och medaljer och tron på den starkes rätt
led bankrutt 45, man såg ju vart det hela lett.
En del gav blommor till soldater, det kanske var banalt,
men ett försök att rädda vårt gamla nittonhundratal.

Men att 60-talet va så hippt det är en myt för jag var med.
Farbror Sven o Hyland hade makten i mitt plugg och på TV.
Och 70-talet säjs ju va nån slags hippiediktatur.
Men slipsklädda stofiler såg till att göra livet surt
för mej och alla andra som flinade åt rektorns tal.
Fullt av sagor och av myter är vårt nittonhundratal.

Överklassen dom höll god ton av skräck för en revolt.
Stormakterna dilade; höll världen i sitt våld.
Men våldet härska inte här; ingen tiggde, ingen svalt.
Det var bara i vår TV, men det kändes nästan ballt
här i Sverige. Kommer ni ihåg vårt stilleståndsavtal?
Överklassen bröt det plötsligt i sent nittonhundratal.

Nu finns det tiggare igen, dom rika tog tillbaks sin makt.
Och dom gör reklam i DN för nån ny avlägsen slakt.
Samma gamla girighet som 1900 kallt,
när folk visste sin plats och teg och slet och frös och svalt.
Dom kallar tiden ny men det är bara nytt fodral.
Vi är tillbaks där låten börja om vårt nittonhundratal.

Och Svanhagen här bredvid kallar sej för direktör,
fast jag vet fan inte riktigt vad det är Svanhagen gör.
Ju mera deg han tjänar, ju mera blir han rädd
och sur och arg och misstänksam och ensam i sin bädd.
Svanhagen följer med sin tid han är rå, han är brutal brutal.
Var det han som vann på målsnöret av vårt nittonhundratal?

Svanhagen han jagas av en dröm han drömt en gång:
Han vill svälja hela jordklotet men svalget är för trångt.
Han ser livet som en köttbit som han måste äta opp.
Jordklotet är ett dibröst, han suger ut allt han får opp.
Man blir jävligt rädd för döden om livets mening är att ta.
Då fortsätter denna mardröm; vårt nittonhundratal.